

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

KVĚTEN 2008

č. 5

MÁJ – MĚSÍC PANNY MARIE

Prožíváme jeden z nejkrásnějších měsíců roku – máj, měsíc zasvěcený Panně Marii. V mnohých farnostech budou kromě mší svatých také májové pobožnosti. Proč a jak vlastně vznikly?

Již středověcí básníci používali k oslavě Matky Boží obrazy vzaté z jarní rozkvetlé přírody. Uvádí se, že kastilský král Alfons X. ve 13.století složil ke cti Panny Marie, Paní máje, oslavnou mariánskou píseň, která bývá považovaná za pravzor mariánských májových zpěvů a pobožností.

Za skutečného tvůrce májových pobožností je ale považován svatý Filip Neri (1515-1595), apoštol mládeže v Římě, velký ctitel Panny Marie. Sv.Filip chtěl zachránit tamní mládež od mravní zkázy, která se šířila zvláště v květnu, což byl měsíc národních oslav. Proto mládež vodil do mariánských

kostelů, kde společně uctívali zpěvy a básněmi Bohorodičku.

Z roku 1641 máme doloženu první tištěnou sbírku májových písní, která vyšla ve švýcarském Lucernu. V roce 1644 vydal jezuita P.Nadasi sbírku modliteb a rozjímání ke cti Panny Marie, která má název Měsíc mariánský. Během 18.století májové pobožnosti šířili jezuité podporou mariánských družin a bratrstev.

Papež Pius VII. v roce 1815 obdařil májové pobožnosti odpustky, čímž napomohl jejich rozšíření. V naší vlasti se první májové pobožnosti uvádí k roku 1850. Mají tedy celkem dlouhou tradici, kterou bychom neměli pohrdat, ale navazovat na ni. Vedou nás totiž k zamyšlení nad naším životem ve světle života Matky Boží, která

je pro katolické křesťany velkým příkladem a vzorem.

Mnoho lidí v dnešním světě se opírá o různé hodnoty – peníze, kariéru, lidskou pomoc, chytračení...Zdánlivě jim vše vychází a dobře se jim daří. Když ale přijde životní otřes, zkouška, jejich domnělé štěstí se hroutí. Nemají se čeho držet, postřádají pevnou oporu.

Člověk víry, po vzoru Panny Marie, důvěřuje a spoléhá vždy na Boha. Ona se

ve svém životě vždy pevně Boha držela a On ji nikdy nezklamal, neopustil. Tak nám dává příklad, jak se chovat v těžkých životních situacích. Nemalomyslnět, nepanikařit a s důvěrou se držet Pána Boha, naší pevné skály a jediné jistoty, která nikdy nezklame!

Josef Hudec, O. Cr., probošt

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

JAKUB VĚTŠÍ

Z generální audience Benedikta XVI.

Setkáváme s postavou Jakuba. Biblické seznamy dvanácti uvádějí dvě osoby s tímto jménem: Jakub Zebedeův syn a Jakub Alfeův syn (srov. Mk 3,17.18; Mt 10,2-3), kteří bývají všeobecně rozlišováni názvy Jakub Větší a Jakub Menší. Tato označení jistě nechtějí měřit jejich svatost, nýbrž jen berou v úvahu různý význam, který dostávají ve spisech Nového zákona a zvláště v rámci Ježíšova pozemského života. Dnes věnujme pozornost první z těchto stejnojmenných osobností.

Jméno Jakub je překladem Iacobos počteného tvaru jména slavného patriarchy Jáкова. Apoštol toho jména je bratrem Jana a ve zmíněných seznamech zaujímá druhé místo po Petrovi, jak u Marka (3,17) nebo třetí místo po Petrovi a Ondřejovi v evangeliích Matouše (10,2) a Lukáše (6,14), zatímco ve Skutcích apoštolů přichází po Petrovi a Janovi (1,13). Tyto variace naznačují živou církevní tradici, která tím nebo oním způsobem vždy zdůrazňuje Jakubovu důležitost. Ve scéně povolání následovat Ježíše má Jakub třetí místo po Petrovi a Ondřejovi (srov. Mt

4,18.21; Mk 1,16.19). Například Marek říká, že Ježíš, „když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě“ (1,19; srov. také Mt 4,21). V jiných úryvcích je Jakub znovu a znovu uváděn na druhém místě po Petrovi a před Janem, když je vypočítáván jako jeden z privilegovaných učedníků, kteří se zblízka podílejí na důležitých okamžicích života samého Ježíše: na vzkříšení Jairovy dcery (srov. Mk 5,37; Lk 8,51), na události Ježíšova proměnění (srov. Mt 17,1; Mk 9,2; Lk 9,28), na zahájení tzv. eschatologického proslovu (srov. Mk 13,3) a nakonec na Ježíšově smrtelném zápase v Getsemanech (srov. Mt 26,37; Mk 14,33). Tak je také zmíněn před Janem, když dva bratři, ne bez domýšlivosti, žádají Ježíše, aby seděli jeden po jeho pravici a druhý po jeho levici ve chvíli jeho uvedení na trůn v království (srov. Mk 10,35-40). Jedna věc zůstává naprosto jasná a to, že se Jakub Větší těšil z velké autority uvnitř prvotní církve v Jeruzalémě, za nějž měl také pastorální odpovědnost spolu s Petrem.

Také on byl rybářem a na Ježíšovo povolání odpověděl velmi pohotově. Spolu se svým bratrem „zanechal svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním“ (Mk 1,20). Dva Zebedeovi synové měli od Ježíše nezvyklé přízvisko „Boanergés“, to je „synové hromu“ (Mk 3,17), pravděpodobně s odkazem na jejich vášnivou horlivost. Lukáš totiž vypráví, že když Ježíš se svými putoval do Jeruzaléma, poslal před sebou posly: „Ti cestou přišli do jedné samařské vesnice, aby tam připravili nocleh. Ale Samaritáni ho nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma.“

Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil? On však se obrátil a přísně je pokáral“ (Lk 9,52-55). V náruživé reakci dvou učedníků se jistě projevovala láska k Ježíšovi, ale pravděpodobně se vynořovalo tradiční nepřátelství, jež vládlo mezi Židy a Samaritány (srov. Jan 4, 9b). Ježíš však nemá rád násilí a jeho pokárání mělo Jakobovi posloužit k tomu, aby později přijal, že bez vzpoury podlehně násilí Heroda a darem svého života dosvědčí svou lásku k Mistrovi. K tomu se musí přidat již zmíněný domýšlivý požadavek, aby mu bylo vyhrazeno ve chvíli očekávaného Ježíšova vítězství zvláštní zacházení: i zde se fakta postarají o to, aby mu ukázala, že má-li sdílet Ježíšův osud, musí spolu s ním pít velmi hořký kalich (srov. Mk 10,38-39).

Mezi silnými chvílemi, které jsme vzpomněli, jsou dvě zvláště významné, také proto, že se jeví jako protikladné:

mám na mysli Ježíšovo proměnění na hoře Tábor a smrtelný zápas v Olivetské zahradě. V obou případech je Jakub vybrán spolu s Petrem a Janem za svědka události: je to jistě znamení zvláštního zalíbení z Ježíšovy strany. Jde o velmi odlišné události: v jednom případě Jakub s ostatními dvěma apoštoly zakouší slávu a extázi, v druhém stojí tváří v tvář utrpení a pokoření. Druhá zkušenost byla pro něho jistě příležitostí, aby opravil první, pravděpodobně mylný výklad: měl nahlédnout, že Mesiáš, očekávaný židovským národem jako vítěz, nebyl ve skutečnosti obklopen

pouze ctí a slávou, nýbrž také trýzněmi a slabostí. Jakubova víra tak mohla krok za krokem vyzávat, tím, že on sám pomalu rozlišoval pravou mesiášskou identitu Mesiáše.

Toto dozrávání bylo dovršeno Duchem svatým o Letnicích, takže Jakub, když nadešla chvíle svrchovaného svědec-

tví, necouvl. Na počátku 40 let prvního století, král Herodes Agrippa, vnuk Heroda Velikého, jak informuje Lukáš: „začal zakročovat proti některým členům církevní obce. Janova bratra Jakuba dal popravít mečem“ (Sk 12,1-2). Lapidárnost zprávy bez jakéhokoliv detailu vyprávění na jedné straně odhaluje, jak bylo pro křesťany normální vydávat svědectví pro Pána vlastním životem a na druhé straně, jaké přední místo zaujímal Jakub v jeruzalémské církvi, také kvůli roli jako hrál během pozemského Ježíšova života. Pozdější tradice, sahající aspoň k Isidorovi ze Sevilly vypráví o jeho pobytu ve Španělsku, aby hlásal evangelium v onom důležitém regi-

onu římské říše. Podle jiné tradice bylo naopak jeho tělo převezeno do Španělska, do města Santiago de Compostella. Jak všichni víme, ono místo se stalo předmětem velké úcty a dodnes je cílem četných poutí, nejen z Evropy, nýbrž i z celého světa. A tak se vysvětluje ikonografické znázorňování sv. Jakuba s poutnickou holí v ruce a se svitkem evangelia, charakteristickými rysy putujícího apoštola a věnujícího se hlásání „radostné zvěsti“.

Od svatého Jakuba se tedy můžeme naučit mnoha věcem: pohotovosti přijmout povolání Pána, i když požaduje,

abychom opustili „lod“ svých lidských jistot – nadšení následovat ho po cestách, které on vytyčí za hranice jakékoliv naší domýšlivosti, ochotě vydávat mu svědectví s odvahou, je-li nutné až k nejvyšší oběti života. Tak se Jakub Větší staví před nás jako výmluvný příklad velkodušného přilnutí ke Kristu. On, který chtěl sedět se svým bratrem po boku Mistra v jeho království, byl první, který s ním sdílel mučednickou smrt.

Přeložil J. Koláček, SJ

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

POUTNÍ MÍSTO LECHOVICE

Lechovic u Znojma jsou nejmladším poutním místem u královského města Znojma.

Původ a rozvoj tohoto poutního místa je úzce spjat s premonstrátskou kanonií v Louce u Znojma. Původně byly Lechovice samostatný správní statek, který v roce 1660 zakoupil loucký opat Norbert Pleyer (1659-1678), aby klášter majetkově povznesl. Za tuto činnost vysloužil si od svých současníků tvrdou kritiku a roku 1678 na opatskou činnost resignoval. Jeho nástupcem byl zvolen Gregor Klein, který byl opatem v letech 1678-1697. Opat zahájil v roce 1680 barokní úpravy klášterního kostela a jeho

starší mobiliář rozdával na patronátní fary. Tak se roku 1688 skulptura Madony s Ježíškem dostala do Prosiměřic. Tehdejší kaplan Kašpar Krouzánek prodal sochu za 10 rýnských zlatých klášternímu poddanému Melchioru Pfefferovi z Borotic. Nový držitel sochu postavil v močálovité krajině poblíž dubu u pramene pod lechevickým kopcem. Protože k tomuto místu začali časem více a více putovat zbožní obyvatelé z okolí, dal opat Klein postavit nad sochou dřevěný přístřešek – jako kapli.

Na počátku 18. stol byl opatem v loucké kanonii Vincenz Wallner (1712- 1729). Z jeho iniciativy byl v lese nad

údolím Jevišovky postaven dnešní nádherný barokní kostel Navštívení Panny Marie s typickou barokní dispozicí ve tvaru latinského kříže. Jako autor projektu kostela je uváděn Christian Alexander Oedtl (1654 – 1731). Stavbu kostela prováděl vídeňský stavitel Christian Damel. Premonstrátskou residenci u kostela dal postavit až r.1740 další loucký opat Anton Nolbeck.

Na konci druhé světové války (7.května 1945) byl kostel poškozen bombardováním, při kterém utrpěl velké škody a následně byl zrušen i vojsky Rudé armády.

Po odsunu německy mluvícího obyvatelstva byl kostel podle projektu architekta Bohumíra Čermáka a Ing Dufka opraven a restaurován v roce 1946 - 1947. Nový nebojácný český farář s velkými obtížemi zachránil tak slávu a pověst poutního místa.

Kostel Navštívení Panny Marie je orientovaná jednolodní stavba na půdorysu latinského kříže s kopulí na křížení ramen podélné a příčné lodi. Na východním konci podélné osy je mělké uvnitř zaoblené pětiboké kněžiště a po jeho bocích je sakristie, depositář a nad nimi oratoře. Na západním konci osy je vestavena vstupní předsíň a kůr s varhanami. Příčná osa je na obou koncích zakončena mělkými pětibokými kaplemi. Klenby kostela pokryl freskami s mariánskými náměty v roce 1726 Jan Michael Fisseé st.

Západní průčelí kostela patří k umělecky zdařilým barokním památkám jižní Moravy. Dynamicky pojaté průčelí koste-

la tvoří dvouvěží s volutovým, konkávně projmutým štítem uprostřed. Hranoly věží mají konkávně projmuté stěny a okosené hrany.

Středem poutního kultu je hlavní oltář z roku 1741. Je to sloupové retabulum s tabernákulem a zasklenou nikou zdobenou zlatými paprsky pro pozdně gotickou sochu Panny Marie s Jezulátkem. Socha v životní~velikosti pochází z doby kol. roku

1500. Stojí na srpku měsíce a jeho cípy přidržují dvě malé chlapecké postavíčky. Sochařská výzdoba oltáře je dílem sochaře J.L.Webera.

Čtyři boční oltáře při diagonálních stěnách bočních kaplí mají ilusivní freskovou sloupovou malbu pozadí. Jejich olejové obrazy zobrazují sv. Jana z Nepomuku, sv. Vincence, sv. Floriána, morový oltář sv.Rocha. Jsou to díla malířů Michaela Fisseé a Antona Schoon Jans z roku 1726.

Na sochařské výzdobě vnitřního vybavení kostela se podíleli sochaři J.L.Weber a N. Schnitzler. Varhany na kůru postavil r.1725 Anton Richter z Brna. Na kůru je obraz Panny Marie Karlovské a obraz sv.Josefa z doby kol. r.1800. Kamenná křtitelnice je postavena u zdi s ilusivní freskovou malbou provedenou r.1785 malířem Joh. Wihterhalderem. Zvláštností je příjezdni kazatelna (snad z r.1741). Na barokním vrcholu její stříšky je Weberova socha Panny Marie Dobré pastýřky. Toto zobrazení je jinak známo jen ze španělského a italského prostředí 17. a 18. stol.

Do půli XX. století byly Lechovice známy jako poutní místo německy mluvící-

cích osadníků na jižní Moravě. Po otevření hranic v r.1989 byly cílem četných poutních zájezdů bývalých osadníků z Vídně a Dolního Rakouska. V posledních letech vytváří se v Lechovicích menší středisko měsíční modlitby křesťanské mládeže „AIM KARIM“ jako duchovní střed ve znojemském regionu.

(lit.: *Umělecké památky Moravy II. díl,*

Prock-Schauer: Kirchenführer Lechowitz)

V. Pavlík

CHARITA

PŘEDNÁŠKA O DOMÁCÍM NÁSILÍ

Poradna pro oběti domácího násilí Tereza, která působí již od roku 2005 při Oblastní charitě Znojmo, připravuje na měsíc květen další ze série přednášek na téma *Domácí násilí*.

Přesný termín a místo konání bude upřesněno na webových stránkách www.znojmo.caritas.cz.

Obsah přednášky: formy domácího násilí, rozpoznání domácího násilí, způsoby pomoci, legislativa, policejní praxe, diskuse.

Srdečně zve Poradna Tereza.

AKCE CIHLA POPRVÉ NA ZNOJEMSKU

Co je Akce cihla?

Cihla je veřejná sbírka, která má za cíl podporu rozvoje neústavních sociálních služeb pro klienty s mentálním postižením. *Její výtěžek bude na Znojmsku použit na opravu budovy a vybavení Denního stacionáře sv. Damiána pro osoby s mentálním postižením, kombinovanými*

vadami a s rysy autismu ve Znojmě-Hradišti. Díky těmto prostředkům bude opravena střecha budovy a také proběhne rekonstrukce vodoinstalace a topení.

Proč název „cihla“?

Základním pilířem sbírky je prodej speciálních benefičních cihel. Každý, kdo si nadační cihlu zakoupí, stokorunou pomůže lidem s mentálním postižením na cestě k samostatnosti a nezávislosti, na cestě k běžnému životu mimo velké ústavy.

Akce cihla na Znojmsku

Záštitu nad znojmskou cihlou převzal Ing. Petr Nezveda, starosta města Znojma.

V červnu budou stát 4 cihlové stánky i ve Znojmě (**21. – 29. 6.**: Horní náměstí, Interspar, Hypernova, prodejna Mountfield), 2 stánky v Moravském Krumlově (**5. 6.** na nádvoří zámku v Mor. Krumlově, **18. 6.** v ZŠ Ivančická). Už v průběhu května (**18. 5.**) „vyroste“ cihlový stánek i v Rybníkách u Mor. Krumlova.

Součástí akcí bude kulturní program a také doprovodné akce a soutěže. Přijďte se pobavit a přispět na dobrou věc.

Jana Veselá

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

MINULOST STÁLE NOSÍME V SOBĚ

Zranění z rodiny

Rodina, z níž člověk vychází, je zásadním vztažným bodem jeho osobního rozvoje. Je to právě ona s celou svou historií, která ovlivňuje rozhodujícím způsobem osobní životní příběh člověka i jeho budoucí rodiny. V této historii narůstají a také se řeší všechny nejdůležitější lidské problémy. „Každý aktuální stav je určitým způsobem poznamenán pečeti sledu předcházejících stavů“ – tvrdí Roman Ingarden. (...) „Celá minulost je sama ze sebe neustále automaticky konzervována. Doprovází nás v každém okamžiku našeho života.“ Všechna lidská zranění vznikají v historii života a pouze vzhledem k celé této historii mohou být účinně léčena.

Rodinná historie ovlivňuje důležitým způsobem utváření celého našeho života a podobu vztahů, které navazujeme. Právě rodinná pouta - ta minulá stejně jako současná – rozhodují do značné míry o našem lidském štěstí. Čím jsou pevnější, tím jsme šťastnější. Tato blízkost však představuje i nemalé riziko. Čím intimnější jsou vzájemné vztahy mezi rodinnými příslušníky, tím snadněji může dojít k vzájemnému zranění. Těžko lze zranit někoho, kdo žije daleko od nás. Snadno však zraníme toho, kdo žije v naší blízkosti.

Zranění v rodinných vztazích jsou vždycky zdrojem velkého zklamání, utrpení a bolesti, a to i v případě, kdy jde o "starou historii", kterou jsme prožili už před mnoha lety. Právě ony staré záleži-

losti mohou být zdrojem bolesti, pokud nebyly uzdraveny a očištěny, a mohou také do jisté míry ovlivňovat naše aktuální postoje, jednání a samozřejmě vztahy v naší rodině. Právě proto je nesmírně důležité vrátit se ke všem ranám, které jsme utrpěli v rodinném prostředí, abychom je nepřenašeli (zpravidla nevědomky) na své aktuální vztahy v rodině i mimo ni.

„V mnoha případech se stává,“ píše Carl Gustav Jung, „že v sobě člověk nosí určitou minulost, se kterou se nikomu nesvěří a kterou obvykle kromě něho nikdo další nezná. Pro mne však začíná skutečná terapie teprve po zjištění této osobní historie. Představuje totiž tajemství nemocného – tajemství, které ho zlomilo. Přesto se v ní ukrývá klíč k terapii. Záleží na lékaři, zda nalezne způsob, jak se k ní dostat. Musí klást otázky, které se týkají celého člověka.“

To, co C. G. Jung odhaluje u lidí psychicky zraněných, je třeba umět vypořádat také u těch „normálních“, kteří vykazují zjevně menší ublížení, což však vůbec nemusí znamenat, že by méně trpěli. Také malá ukřivdění a „malá“, avšak po delší čas vzájemně působená zranění, mohou tvořit tlustý nános pocitu křivdy, a ta vyžaduje vnitřní uzdravení.

*Józef Augustyn
z knihy „Křivda“*

Nebezpečí sloganu „Nikdy není pozdě“ si dovolím doložit příkladem těžce zraněného řidiče, který na železničním přejezdu možná ještě zaslechl zvukovou signalizaci, ale její zvonění už pro něj nebylo výstrahou, ale umíráčkem. Jsou v životě události, kdy už pozdě je. (Max Kašparů)

UČITELÉ CÍRKVE - 13. stol.

ALBERT VELIKÝ

Svátek 15.11.

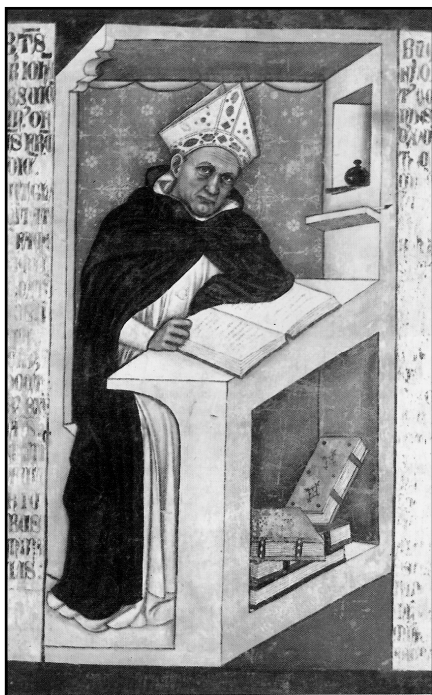
Řeholník OP; biskup; církevní učitel.

Narozen r. 1193 (?) u Lauingenu, Bavorsko; zemřel 15.11.1280 v Kolíně nad Rýnem.

Patron: teologů, přírodovědců, studentů, horníků.

Studoval na univerzitě v Padově a poté proti vůli rodiny

vstoupil do nově založeného řádu dominikánů. Byl lektorem několika německých komunit a hodnost mistra teologie získal v r. 1244 v Paříži. Od r. 1248 byl

jeho hlavním sídlem Kolín nad Rýnem, kde k jeho žákům po čtyři roky patřil sv. Tomáš Akvinský. Poté jistý čas přednášel teologii v Římě a účastnil se organizování studia v rámci dominikánského řádu. Roku 1260 byl jmenován biskupem v Řezně, ale po dvou letech rezignoval s tím, že může být mnohem užitečnějším jako učitel. Posledních 12 let svého života přednášel teologii v Kolíně nad Rýnem s přerušением v r. 1274, kdy se aktivně

účastnil generálního koncilu v Lyonu. Ne nadarmo je sv. Albert Veliký nazýván „univerzálním učitelem“. Jeho spisy mají encyklopedický rozsah i obsah. Zahrnují biblické i teologické práce a kázání, stejně jako pojednání o logice, metafyzice, etice a fyzice. Jeho zájem sahal od fyziky, astronomie, chemie, biologie k fyziologii lidí i zvířat, zeměpisu, geologii a botanice. Zvláště však vynikal tím, že rozpoznal cenu znalostí získaných vlastní smyslovou zkušeností a hodnotu Aristotelovy filosofie pro systematizaci teologie. Byl kanonizován a prohlášen za církevního učitele papežem Piem XI. v roce 1931. Trvalo to 650 let, než byl Albert Veliký přijat do okruhu světců. Podle papežových slov měl „vzácný božský dar, vědecký instinkt nejvyššího stupně...; je právě tím světce, jehož příklad může inspirovat současný svět“.

Albert Veliký je znázorňován buď v dominikánském oděvu nebo v biskupském rouchu; většinou sedí u psacího pultu a má u sebe knihu a psací pero.

(Zpracováno podle: Schaubert, Schindler: Rok se svatými a D. Attwater: Slovník svatých)

Malá ukázka z díla

„Otec“ je jméno původce přírody, ale i jméno lásky, Neboť z Otce všechno vychází a Otec je to, z čeho do nás proudí sladká náklonnost lásky, právě tak jako proudí z nás do toho, který pochází z nás.

Sv. Albert Veliký

*Narozením člověka se stává svět krásnějším,
Smrtí člověka se stává chudším.
(Max Kašparů)*

INFORMACE - bude vás zajímat

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE 2008

opět v Brně

Po loňských pozitivních zkušenostech se organizátoři Katolické charismatické konference pro rok 2008 rozhodli opět pro Brno. Její devatenáctý ročník, který proběhne ve dnech 9. až 13. 7., se ponese v duchu evangelního citátu: "Kdybys znala Boží dar..." (Jan 4,10).

Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Vojtěch Cikrle a hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek.

Brno: Konference začíná ve středu 9. 7. v 19.00 hodin pontifikální bohoslužbou v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně na Petrově, hlavním celebrantem bude brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Od středy se účastníci přesunou do areálu brněnského výstaviště BVV, kde bude program probíhat v moderním pavilonu "F".

Katolickou charismatickou konferenci organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolické charismatické obnovy. Jedná se o čtyřdenní akci duchovně formačního charakteru, určenou nejen pro členy a sympatizanty tohoto hnutí, ale pro křesťany jakékoli spirituality, i pro tzv. hledající. Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Nedílnou součástí programu bývá "dětská konference", proto konferenci navštěvuje stále více rodin s dětmi. K dění na konferenci patří i kulturní nabídka – divadelní představení, koncerty apod.

Pozvání k účasti na programu letošní konference přijali: Veronika Barátová, P. Michael Slavík, P. Vojtěch Kodet, P. Tomáš Holub, P. Petr Karas, P. Aleš Opatrný a další.

Podrobné informace k organizaci a programu, včetně elektronické přihlášky, najdete na internetové adrese:

<http://konference.cho.cz>

PŘEDNÁŠKY MORAVSKO-SLEZSKÉ KŘESŤANSKÉ AKADEMIE:

13.5.2008 Mgr. Marek Dunda: *FATYM – nová cesta evangelizace.*

27.5.2008 ThLic. ICLic. Maximilián V. Filo, O.Praem.: *Ochrana nenarozeného života z pohledu kanonického práva*

Přednášky se konají v úterý v 18.00 hodin v Brně v přednáškovém sále kurie – Petrov 2.

S podporou Statutárního města Brna a Biskupství brněnského

RÓMSKÝ BLAHO SLAVENÝ CEFERINO JIMÉNEZ MALLA

Rómský blahoslavený Ceferino Jiménez Malla je mezi věřícími téměř neznámý. „Vím, že většina křesťanů o něm nic neví a je to náš dluh vůči rómským spoluobčanům. A ač se jeví ta rómská otázka velice obtížná pro řešení, tak právě my křesťané máme být první, kteří se budeme snažit najít cestu, aby se Rómové mezi námi cítili dobře,“ uvedl P. Lízna v pořadu ČT Světci a svědci.

Ceferino Jiménez Malla zvaný „El Pelé“ se narodil roku 1861 v katalánské provincii Korida a většinu svého života prožil v městě Barbastro, kde se živil jako obchodník s koňmi. Přestože byl negramotný, stal se dokonce členem městské

rady. Po svém obrácení v pozdním věku pomáhal chudým, učil děti evangelium. Když se proti Frankově režimu zvedla vlna nevole, vypukla občanská válka, a touha povstalců po pomstě se obrátila i proti církvi, zastal se rómští světec jednoho duchovního a byl za to uvězněn. Ve vězení odmítl nabídku svobody za to, že se veřejně zřekne své víry a odevzdá svůj růženec. Byl proto nakonec v srpnu roku 1936 ve věku 75 let zastřelen. V roce 1997 prohlásil papež Jan Pavel II. tohoto muže za blahoslaveného. Jeho blahorečení se zúčastnilo na 40.000 věřících.

„Já mám na starost Rómy v olomoucké arcidiecézi a snažím se dosáhnout toho, aby biskupská konference se rozhodla zařadit památku Ceferina Jiméneze Mally do liturgického kalendáře,“ říká P. František Lízna. Komunistické vězení ho prý přivedlo blíže k Rómům. „Šlo to tak daleko, že jsem přijal jejich národnost, protože mi přirostli k srdci. Jsem jeden z nich,“ dodává.

*Redakce Jesuit.cz
(redakčně upraveno)*

STUDIUM OBORU KŘESŤANSKÁ VÝCHOVA V BRNĚ

Od školního roku 2008/2009 bude na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně zahájeno dvouoborové prezenční studium křesťanské výchovy.

Křesťanskou výchovu lze studovat v kombinaci s češtinou, ruštinou, francouzštinou, historií, občanskou naukou a fyzikou.

Druhé kolo přijímacích hovorů proběhne v září 2008, termín podávání přihlášek je předběžně určen do 15. 8. 2008. Oba termíny budou upřesněny později.

Sledujte internetové stránky:
www.ped.muni.cz/wstud

Biskupství brněnské toto studium doporučuje, protože podle nového školského zákona umožňuje absolventům výuku náboženství na školách.

KNIHOVNA BISKUPSTVÍ BRNĚNSKÉHO ZVE NA DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Při příležitosti 5. výročí zpřístupnění svých služeb veřejnosti pořádá Knihovna Biskupství brněnského ve dnech 12. a 13. 5. od 10.00 do 18.00 hodin Dny otevřených dveří.

Jak uvádí vedoucí knihovny, PhDr. František Zajíček: „Oba dva dny bude návštěvníkům umožněno seznámit se s činnostmi a službami knihovny, a také s jejími skladovacími prostory, do nichž se běžný návštěvník prakticky nedostane. Jsme rovněž připraveni zodpovědět všechny dotazy týkající se poslání a provozu knihovny i poskytování nadstandardních knihovnických služeb (informačních, referenčních, rešeršních, poradenských), event. i dotazy na elektronické informační zdroje. Návštěvníci si budou moci vybrat a za symbolický poplatek zakoupit odbornou literaturu, kterou knihovna nezařadila do fondu (nadbytečné výtisky, neprofilové zaměření) i beletrii, kterou do fondu nezařazujeme vůbec.“

Při příležitosti 5. výročí zpřístupnění služeb knihovny veřejnosti připravili její pracovníci pro zapomnětlivé čtenáře malou „amnestii“ - pokud v těchto dnech vrátí knihy s překročenou výpůjční lhůtou, budou osvobozeni od poplatků z prodlení. „Plánujeme také připravit výstavku drobných tisků - Ex libris a tzv. "svatých obrázků", které nacházíme v knihách. Nad

rámec seznámení se s běžným provozem naší knihovny bude pro návštěvníky Dnů otevřených dveří připraveno malé občerstvení," dodává František Zajíček.

Kontakt na knihovnu: Kamenná 36,
639 00 Brno, tel. 543331406
www.biskupstvi.cz/knihovna

P.ANSELM GRÜN NAVŠTÍVÍ V KVĚTNU BRNO

Ve dnech 16.-18. 5. navštíví Brno známý autor knih o křesťanské spiritualitě, benediktinský kněz P.Anselm Grün.

Pastorační středisko brněnské diecéze a Karmelitánské nakladatelství pořádají ve dnech 16.-18.5. další z řady setkání s P.Anselmem Grünem, jedním z nejznámějších světových autorů duchovní křesťanské literatury.

Program setkání:

pátek 16. května ve 20.00 hodin (aula Biskupského gymnázia v Brně, Barvičova ulice 85) "Řízení jako duchovní úkol" - přednáška pro veřejnost

sobota 17. května od 9.00 hodin (aula Biskupského gymnázia v Brně, Barvičova 85) "Jak znovu najít radost?" - celodenní rekolekce zakončená bohoslužbou Sobotní program je třeba absolvovat celý, oběd pro zájemce bude možné objednat a zakoupit přímo na místě před začátkem programu. Po celou dobu programu budou

k zakoupení všechny publikace Anselma Grüna i další knihy duchovní literatury.

neděle 18. května 9.30 hodin - bohoslužba - celebruje Anselm Grün (kostel sv. Jakuba v Brně) 11.00 hodin - autogramiáda (knihkupectví Cesta na Rašínově ulici - naproti kostelu).

P.Anselm Grün se narodil v roce 1945 v Junkershausenu v Rhönu. Roku 1964 maturoval ve Würzburgu a ve stejném roce vstoupil do benediktinského kláštera v Münsterschwarzachu. V letech 1963-71 studoval filozofii a teologii v St. Ottilien a v Římě. Roku 1974 byl promován na doktora teologie. Mezi lety 1974-76 studoval ekonomii v Norimberku. Od roku 1977 je cerelářem opatství, vedle toho se věnuje práci s mládeží, přednáší a vede duchovní rekolekce pro kněze a řeholníky v krizových situacích.

Další informace o návštěvě P. Anselma Grüna v Brně budou zveřejňovány na stránkách Pastoračního střediska a na adrese Karmelitánského nakladatelství.

VAROVNÉ UPOZORNĚNÍ NA NADAČNÍ FOND DĚTÍ MATKY TEREZY

Arcibiskupství pražské s politováním sděluje všem, koho by tato informace mohla zajímat, že nemůže v žádném případě nikomu doporučit, aby podpořil svým finančním příspěvkem činnost Nadačního fondu Děti Matky Terezy.

Dopisy, které jsou jménem tohoto fondu rozesílány, jsou podepsány sestrou Myrnou. Na internetových stránkách fondu je její fotografie v oděvu připomínajícím řeholní šat a uvedena pod jménem Myrna Velasco, nikde však není uvedeno, kterého řádu je členkou, takovou informaci nemá k dispozici ani Arcibiskupství

pražské, ani Misionářky Lásky, známější pod lidovým názvem Sestry Matky Terezy.

Zakladateli fondu jsou Nathan Barnes a Crystal Chen, oba bytem v Kalifornii (USA), revizorem fondu je Bruce Barnes, bytem na stejné adrese jako Nathan Barnes. Nathan Barnes je též předsedou správní rady (podle výpisu z nadačního rejstříku), dalšími členy správní rady jsou Tzong Ting Wu, bytem rovněž v Kalifornii, a již uvedený Crystal Chen. Na internetových stránkách fondu jsou však jako vedení fondu uvedeni Dr. Sajjan George (bez další identifikace) jako předseda správní rady a již zmíněná sestra Myrnajako poradce. Ani jedna z uvedených osob není sestram Matky Terezy známa.

Všechny tyto nesrovnalosti a nejasnosti, dále fakt, že uvedený fond nikdy nepožádal sestry Matky Terezy o souhlas

s použitím jména Matky Terezy pro svou činnost, neprůkaznost informací o využití případně získaných prostředků (na adrese fondu v Praze se nepodařilo zastihnout nikoho, kdo by byl kompetentní podat o tom jakoukoli informaci) a v neposlední řadě i způsob, jakým je formulován „Odpovědní darovací formulář“, rozesílaný fondem (formulace „Nadační fond dětí Matky Terezy se s radostí pomodlí Vaším jménem za to, co je...“ nenajde oporu ani v spiritualitě Matky Terezy, ani v žádné jiné křesťanské spiritualitě), vede pražského arcibiskupa k tomu, že Nadační fond dětí Matky Terezy nepovažuje za důvěryhodnou instituci. Arcibiskupství pražské proto varuje věřící před podporou tohoto fondu.

(apha)

(Převzatoz OLDIN č.4/08)

HLAVNÍ HŘÍCH MÉDIÍ – *acedia*

Náboženským tématům není možné v našem světě nerozumět. To, že by se Česká televize neměla podílet na šíření této nedbalosti ohledně duchovních otázek, objasňuje ve svém otevřeném dopise týkajícím se nedávného informování o údajných „nových smrtelných hříších“ prof. Tomáš Halík.

V rozhovoru pro list L' Osservatore Romano ze dne 9. března 2008, který se týkal smíření a odpuštění, arcibiskup Gianfranco Girotti, regent apoštolské penitenciárie, na otázku, kde dnes vidí nová místa, na nichž by mohl zakořenit hřích, zmínil některé celospolečensky problematické oblasti, které anglicky psaná média (a podle nich také média česká) začala považovat za „seznam nových smrtelných hříchů“. Skutečnost, že nejde o „seznam

nových smrtelných hříchů“, ale o aktuální rozvinutí tradičních hlavních hříchů, *peccata capitalia*, tedy kořenů, z nichž konkrétní hříchy vyrůstají, objasnil na svých stránkách kardinál Miloslav Vlk 12. 3. 2008 v článku nazvaném Hříchy a spoluzodpovědnost. Ještě o den dříve uvedl věc na pravou míru článek na stránkách Tiskového střediska ČBK. Přesto Česká televize odvysílala o několik dní později (16. 3. 2008) ne příliš povedený příspěvek k tomuto tématu v pořadu 168 hodin. Proti neserióznosti a nevážnosti, s nimiž byl tento pořad vytvořen, se ozvalo mnoho osobností. Mezi jinými také prof. Halík, jehož otevřený dopis z 18. 3. 2008 Radě České televize zde otiskujeme.

(apha)

Otevřený dopis Radě České televize a generálnímu řediteli ČT

Vážená Rado ČT, vážený pane generální řediteli, zasílám Vám stížnost na zcela neseřízní, zlehčující a bulvární pojetí náboženskoetického tématu v reportáži, věnované „novým smrtelným hříchům“ v pořadu 168 hodin ze dne 16. 3. 2008, kterou zpracovali Veronika Švihelová a Filip Kanda.

Důležité vyjádření nejvyšší autority katolické církve k velice závažné problematice, týkající se důstojnosti lidské osoby a podmínek přežití lidstva bylo v reportáži hrubě zkresleno, bagatelizováno a zesměšňováno. Je trapné, že reportáž k témuž tématu, vysílaná v témže čase komerční televizí Nova, byť rovněž nevalné úrovně, byla ve svém celkovém vyznění o několik řádů kvalitnější a serióznější, než ubohý bulvární pamflet veřejnoprávní televize.

Bohužel se však nejedná o ojedinělý „úlet“ nekvalitně připravené reportáže (v jinak velmi zajímavém a právem populárním pořadu), který by bylo možné vyřešit pouze jednorázovou omluvou. Jde o celkový přístup ve zpravodajství a reportážních pořadech k tématu náboženské víry.

Každý vzdělaný sociolog, politolog či jen nezaujatý pozorovatel současného společenského dění Vám potvrdí, že otázky, související s náboženstvím, stále nabývají v dnešním světě na důležitosti – ať už jednotlivé jevy hodnotíme pozitivně či negativně, musíme o nich především něco vědět a referovat seriózně. Neexistuje žádný významný mezinárodní konflikt, který by nějak nesouvisel s otázkami náboženství, náboženství se v procesu globalizace stává nejvýznamnějším výrazem skupinových identit, některé osobnosti náboženských vůdců (vzpomeňme na Jana Pavla II. či dalajlámu) se stávají nejsledovaně-

jšími a nejrespektovanějšími osobnostmi mezinárodní scény. Stanoviska katolické církve k nejzávažnějším etickým otázkám naší doby jsou neopominutelným hlasem v celosvětových diskusích a ve všech seriózních médiích našeho civilizačního okruhu jsou k debatám o klíčových etických otázkách zváni teologičtí experti nebo kompetentní církevní představitelé – a i těmi, kteří mají zásadně odlišné názory, jsou přijímáni s respektem jako partneři dialogu.

Každé seriózní médium veřejné služby v kulturně vyspělých zemích má proto dnes experty na náboženské otázky s příslušným teologickým či religionistickým vzděláním. Kdy konečně bude mít takové odborníky Česká televize? Kdy reportéři veřejnoprávní televize přestanou klást stupidní otázky, prozrazující, že o předmětu své reportáže nejen nemají naprosto žádné odborné znalosti a jsou zcela nepřipravení, nýbrž že z nich přímo číší flagrantní předsudky, stereotypy z doby komunistické propagandy, echo skandalizujících zpráv bulváru a někdy i zřejmá ideologická podjatost? Kdy budou pořady o otázkách náboženství svěřovány lidem, jejichž inteligence, úroveň vzdělání a osobnostní zralost bude zárukou, že neodvedou místo seriózní žurnalistické práce povrchní trapný skeč typu silvestrovské zábavní showpořad, kterým nezesměšní církev a náboženství, nýbrž spíše sami sebe a Českou televizi?

Ať má člověk k náboženství obecně či k určité víře či náboženské instituci osobně postoj jakýkoliv, měl by vzít na vědomí, že téma náboženství nelze v našem světě bagatelizovat a marginalizovat. Argumentovat údajným „ateistickým charakterem“ a nezájmem české populace nelze, tento argument by naopak bylo možné obrátit – to, co nás obklopuje, není „ateismus“, ale spíš naprostá nevzdělanost

v této oblasti, která je semeništěm předsudků, intolerance a naprosté nepřipravenosti orientovat se v jedné z velmi důležitých oblastí současného světa.

Žádám Vás proto velmi důrazně, abyste se zamysleli nejen nad tímto jed-

ním skandálním pořadem, nýbrž hledali řešení hlubšího problému, který byl opět tímto konkrétním trapným přehmatem signalizován.

*Prof. PhDr. Tomáš Halík, Th.D.
prezident České křesťanské akademie*

CÍRKEVNÍ DOMOV MLÁDEŽE PETRINUM

Domov, umístěný se svojí zahradou v blízkosti středu města, je ubytovacím zařízením pro chlapce převážně z věřících rodin. Umožňuje jim, aby to duchovní, co do nich vložili jejich rodiče v dětství, rozvíjeli i v době dospívání. Výchovné působení má jasný cíl – umožnit mladým lidem dozrávat v osobnost, svobodnou, zodpovědnou, schopnou utvářet si vlastní názor, samostatně se rozhodující. Čas zde strávený se stává pro dospívajícího člověka formujícím prvkem. Je mu dán prostor pro celkový rozvoj – v oblasti duchovní, duševní i fyzické. Má možnost nejen získávat vědomosti, ale především praktické zkušenosti ze života společenství. K tomu přispívají různé aktivity, kterých se účastní podle svého rozhodnutí. Učí se, co je dialog, učí se analyzovat problémy a vyvozovat z nich závěry pro svůj život, ale také se orientovat na stupnici hodnot. Dodržování řádu, který je nezbytný pro chod domova, umožňuje mladému člověku vychovávat vlastní vůli. Učí se neprosazovat jen sám sebe, své vlastní, okamžité uspokojení, ale přijímat i určitá omezení.

Vychovatel se stává pro dospívajícího průvodcem na cestě, který ukazuje cestu, ale sám touto cestou také jde, není tedy tím, kdo pouze přikazuje směr. Mladý

člověk je mimo jiné povzbuzován i příkladem svých vychovatelů.

Domov nepomíjí rozvoj talentů v nejrůznějších oblastech. Možnost provozování sportu (vlastní tělocvična, posilovna, hřiště, velká zahrada, kulečnický, střelnice), hudby, využití počítačů, internetu, dílny aj., a celková atmosféra domova přispívají k účelnému vyplnění volného času, aniž by bylo potřeba hledat různé náhražky v podobě drog, alkoholu,...

Domov je tedy zařízením, které dává možnost plného rozvoje osobnosti mladého člověka, poskytuje mu materiální zázemí pro bydlení, doplňuje výchovné působení rodiny. V duchovní oblasti je respektováno svobodné rozhodnutí každého jednotlivce.

Ing. Vít Mičánek-ředitel; P. Mgr. Josef Havelka-spirituál
Vevří 15, 602 00 Brno,

Tel.: 541213064 -ústředna
602506485 -ředitel 731402684 -spirituál

www.volnv.cz/petrinum;
petrinumbmo@iol.cz;
petrinum@volny.cz

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

• Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

• Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.

• Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.

• Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 20 h **adorace**.

• Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

• Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

• Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.

• Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.

• Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

• Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

• Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.

• Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

• Každý pátek v 17 h je v Příměticích **dětská mše**.

• Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích je příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření.

• Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

• Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv.

• **V letním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramotcích v 18.00 h

PŘIPRAVUJE SE

• 1.5. **Nanebevstoupení Páně**; u sv. Jana Kř. mše sv. v 8 a h; u sv. Kříže u dominikánů v 6.45 h;

• 1.5. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.

• 1.5. v 9 h **pěší pout' mužů** z Vranova n. Dyjí ke sv. Josefu v Jevišovicích.

• 2.5. **první pátek**; u sv. Jana Kř. u kapucínů zpověď 15 – 17 h.

• 3.5. připomínka **Nalezení sv. Kříže**.

• 3.5. **první sobota – měsíční pout'** v Hl. Mašůvkách: v 15 h mše sv. v němčině, v 18 h poutní mše sv.; celebruje P. Josef Hudec, O. Cr., probošt; autobus odjíždí ze Znojma v 17 h;

• 4.5. v 17 h v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů **májová pobožnost** u Matky Dobré rady.

• 6.5. ve 22 hod u sv. Mikuláše **koncert skupiny Gospel** při studentském majále-su.

• 10.5. **jednodenní pěší pout'** (40 km) do Tří Dubů v Rakousku; odchod v 6.30 h od sv. Mikuláše, mše sv. v 19 h u Tří Dubů; návrat osobními auty do Znojma.

• 11.5. **Boží hod svatodušní** – diecézní sbírka na Charitu

- 11.5. v 17 h **májová pobožnost** v kostele sv. Mikuláše u Chlebové Madony.
- 16.5. v 17 h na Kasárnách **poutní mše sv.**; kaple je zasvěcena sv. Janu Nepomuckému.
- 18.5. v 9 h v Příměticích přistoupí děti k **prvnímu svatému přijímání**.
- 18.5. v 15 h **měsíční modlitba v popické kapli**; pěší odchází ve 14 h z Kraví hory, autobus pojede ve 14,15 h od lázní, Palackého a Vídeňská.
- 22.5. **Slavnost Těla a Krve Páně**: u sv. Jana Kř. mše sv. v 8 h; v Příměticích v 17.30 h a po ní průvod s Eucharistií vesnicí.
- 24.5. v Tasovicích **pekařská pouť ke sv. Klementovi Hofbauerovi**; v 15,30 h divadlo o životě sv. Klementa; v 17 h mše sv. brněnský biskup Cikrle; pekařská výstava a pohoštění; autobus ze Znojma nepojede.
- 25.5. v 8 h u sv. Kříže – u dominikánů **první sv. přijímání dětí**.
- 25.5. ve 14 h v kostele sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. ze slavnosti Těla a Krve Páně, pak průvod se zakončením v Mariacelské kapli svátostným požehnáním a první májová pobožnost.
- 25.5. neděle **oslava Božího Těla ve Znojmě**: v 9 h mše sv. u sv. Mikuláše, pak Eucharistický průvod do kapucínského kostela sv. Jana Kř. na nám. TGM
- 25.5. v 17 h **májová pobožnost** v kostele sv. Mikuláše u obrazu P. Marie z Mariánské kaple.
- 5.6. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před prvním pátkem.
- 6.6. **první pátek** – u sv. Jana Kř. u kapucínů celodenní výstav; sv. zpověď od 15 h.
- 7.6. **první sobota** – měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h; autobus ze Znojma v 17 h.

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Socha Madony z Montserratu

U **sv. Jana Kř.** u kapucínů ve všední dny v 7.30 h růženec, v 8 h mše sv. a zpívané litanie.

U **sv. Kříže** u dominikánů v pondělí, středu, pátek a sobotu v 17,30 h růženec, mše sv. a litanie.

Na Hradišti v Mariánské kapli od pondělí 26.5. do soboty 31.5. denně v 18 h růženec, mše sv. a májová pobožnost.

V Příměticích budou v květnu ve všední dny nahrazeny kázání májovými čteními.

Nové internetové stránky farnosti sv. Mikuláše můžete navštívit na adrese www.farnostznojmo.cz.

Kurz víry pokračuje 4.5., 18.5. a 1.6. v 18 h na faře u sv. Mikuláše

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail: kaniajindrich@volny.cz
 Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo